

מספר בקשה (רִּמּוּם الطلِب): 1

אישור על פתיחת בקשה
مُصَادَقَة عَلٰى تَسْجِيلِ طَلِب

ניתן אישור כי ביום (تُصَادِقُ بِهَذَا أَنَّهُ فِي يَوْم) 19 ספטמבר 2010 בשעה (بِالسَّاعَة) 12:25 הוגשה בקשה מסוג (قُدِّمَ طَلِبٌ مِنْ نَوْع): אישור תובענה כתובענה ייצוגית בקשה של תובע 1 אישור תובענה כתובענה ייצוגית בתיק (بِقَضِيَّة) ת"צ 28216-09-10 ששו ואח' נ' נטע חניונים בע"מ.

מספר הבקשה הוא (رِِّمּוּם الطلِب هو): 1.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.
كُل مَرَاجَعَة لِلْمَحْكَمَة الْمُتَعَلِّقَة فِي الطَلِب عَلَيْكَ أَنْ تَذْكُرَ رِِّمּوּم الطلِب.

1. אברהם ששן ת.ז. 058613712
2. גילי גיבלי ת.ז. 39819057

בעניין:

ע"י ב"כ "אדם" – משרד עורכי דין
באמצעות עוה"ד ברק רון ו/או תומר בירן
ו/או חן פייביש
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב
טל': 03-6078888 ; פקס: 03-6078889

המבקשים
(התובעים)

נגד

נטע חניונים בע"מ ח.פ. 513614149
מרחוב סמילנסקי 6, נתניה

המשיבה
(הנתבעת)

בקשה לאישור תביעה כייצוגית

I. פתח דבר:

המבקשים מתכבדים להגיש בקשתם זו לאישור התובענה המצורפת כתובענה ייצוגית, בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות" או "החוק").

הבקשה דנו לאישור התובענה כייצוגית מוגשת מקום בו המשיבה בניגוד לכל דין שולחת ידה לכיסיהם של הנהגים החונים בחניוניה (להלן: "הנהגים"), וגובה מהם בחוסר תום לב תעריפים מופקעים בגין דמי החנייה אצלה וזאת בניגוד לתעריפים הקבועים בחוק וכפי שיפורט להלן.

בהקשר זה יבהירו המבקשים כבר בשלב זה כי הם שומרים על זכותם לתקן את התובענה הייצוגית עם קבלת מסמכים נוספים מאת המשיבה בקשר עם העניין.

II. העובדות הרלוונטיות:

A. הצדדים להליך:

1. המבקשים (להלן: "המבקשים"), הינם אזרחי ותושבי מדינת ישראל, עורכי דין במקצועם שכתובת משרדם הינה כפי המפורט בכותרת לכתב בקשה זה.

2. המשיבה, הינה חברה פרטית, מוגבלת במניות, הרשומה והפועלת בישראל, שעיקר עיסוקה בהפעלת חניוני רכבים וביניהם החניון הסמוך למשרדי מיסוי מקרקעין והמצוי ברחוב סמילנסקי 6, נתניה (להלן: "החניון בנתניה"), והחניון הסמוך לבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן והמצוי ברחוב בן גוריון 38, רמת גן (להלן: "החניון ברמת גן").

א' העתק פרטי החברה כמופיע במשרדי רשם החברות מצורף כנספח א'.

ב. עובדות המקרה:

המבקש 1:

3. ביום 28.6.10, הגיע המבקש עם רכבו לחניון המשיבה בנתניה על מנת להחנות את רכבו לפרק זמן של כשעה בלבד.
4. כך, דמי החנייה של המשיבה מחושבים בהתאם לשעות החנייה בפועל וקבועים לסך של 20 ₪ לשעה הראשונה ועשרה ₪ לכל שעה נוספת.
5. ודוק, בפועל חנה המבקש בחניון המשיבה משעה 8:35 ועד לשעה 9:36 דהיינו – פרק זמן של שעה ודקה.
6. דא עקא, שעת ניגש המבקש לקופת המשיבה על מנת לשלם עבור דמי החנייה בחניון – התברר לו לתדהמתו כי חלף מלחייבו עבור פרק הזמן בו חנה בפועל, ראתה המשיבה לחייבו עבור פרק זמן ארוך יותר של – שעתיים ובסך כולל של 30 ₪.
7. כך – חלף מלחייבו בתשלום דמי החנייה עבור הזמן האמיתי בו חנה בפועל המבקש ראתה המשיבה לחייבו בכפל תוך גזילת כספו.
- ב' העתק חשבונית מס של המשיבה בגין דמי החנייה, מצורף כנספח ב'.

המבקשת 2:

8. במועד הראשון הגיעה המבקשת ביום 16.6.10, עם רכבה לחניון המשיבה ברמת גן על מנת להחנות את רכבה לפרק זמן של כשעה וחצי לערך.
9. כך, דמי החנייה של המשיבה מחושבים בהתאם לשעות החנייה בפועל וקבועים לסך של 20 ₪ לשעה הראשונה ועשרה ₪ לכל שעה נוספת.
10. ודוק, בפועל חנתה המבקשת בחניון המשיבה משעה 9:59 ועד לשעה 11:35 דהיינו – פרק זמן של שעה ו-6 דקות.
11. דא עקא, שעת ניגשה המבקשת לקופת המשיבה על מנת לשלם עבור דמי החנייה בחניון – התברר לה לתדהמתה כי חלף מלחייבה עבור פרק הזמן בו חנתה בפועל, ראתה המשיבה לחייבה עבור פרק זמן ארוך יותר של – שעתיים ובסך כולל של 30 ₪.
12. במועד השני הגיעה המבקשת ביום 23.6.10, עם רכבה לחניון המשיבה ברמת גן על מנת להחנות את רכבה לפרק זמן של כשעה לערך.
13. ודוק, בפועל חנתה המבקשת בחניון המשיבה משעה 11:57 ועד לשעה 13:01 דהיינו – פרק זמן של שעה ו-4 דקות.
14. אלא שבשנית, עת ניגשה המבקשת לקופת המשיבה על מנת לשלם עבור דמי החנייה בחניון – התברר לה לתדהמתה כי חלף מלחייבה עבור פרק הזמן בו חנתה בפועל, ראתה המשיבה לחייבה עבור פרק זמן ארוך יותר של – שעתיים ובסך כולל של 30 ₪.

15. כך - חלף מלחייבה בתשלום דמי החנייה עבור פרק הזמן האמיתי בו חנתה בפועל המבקשת ראתה המשיבה פעם אחר פעם, לחייבה בכפל תוך גזילת כספה והלכתה שרלל!!

ג' העתק חשבוניות המס של המשיבה בגין דמי החנייה, מצורף כנספח ג'.

16. בהקשר זה, יטענו המבקשים כי הוראות סעיף 1.170. (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"), קובע את אופן חישוב דמי החנייה אותם על מפעיל חניון רכבים לגבות מקהל הנהגים וכדלקמן:

"...

170 (א) המפעיל חניון, בין שהחניון בבעלותו ובין שבבעלות אחר, לא יגבה דמי חניה בחניון אלא לפי יחידות זמן של 15 דקות; הוראות סעיף קטן זה יחולו החל מתום שעת החנייה הראשונה.

"...

במאמר מוסגר יצוין כי אומנם התיקון לחוק במסגרתו הוסף סעיף 1.170. (א) התקבל ביום 24.6.08 אולם בפועל נכנס התיקון לתוקף ביום 4.1.09 ומשכך זהו המועד הקובע בעניינו.

ד' העתק הוראת החוק הרלוונטית, מצורף כנספח ד'.

17. כך למעשה, באם המשיבה לא הייתה רואה לנכון להפר את הוראות החוק בקשר עם חישוב דמי החנייה היה עליה לחייב את המבקשים בגין דמי החנייה באופן הבא:

המבקש 1:

פרק זמן של שעה ודקה - 20 ₪ + 2.5 ₪ (יחידת זמן של רבע שעה) = 22.5 ₪ - דהיינו בפועל גבתה המשיבה מהמבקש סך של 7.5 ₪ ביתר.

המבקשת 2:

במועד הראשון - פרק זמן של שעה ושש דקות - 20 ₪ + 2.5 ₪ (יחידת זמן של רבע שעה) = 22.5 ₪ - דהיינו בפועל גבתה המשיבה מהמבקשת סך של 7.5 ₪ ביתר.

במועד השני - פרק זמן של שעה וארבע דקות - 20 ₪ + 2.5 ₪ (יחידת זמן של רבע שעה) = 22.5 ₪ - דהיינו בפועל גבתה המשיבה מהמבקשת סך של 7.5 ₪ ביתר.

18. כך, כפי שיפורט להלן - במעשיה הפסולים לא רק שהמשיבה מפרה חובה חקוקה אלא שהיא רואה אף להתעשר על גב הנהגים בסכומים מצטברים של מאות אלפי שקלים שראתה לשלשל לכיסה בשל הטעייתם זו.

III. טענות המבקשים - עילות התביעה:

א. הפרת חובה חקוקה:

19. המבקשים יטענו כי המשיבה הפרה את סעיף 1.170. (א) לפקודה בכך שראתה לגבות מקהל הנהגים דמי חנייה שלא בהתאם להוראות החוק ולא ראתה לחשב את פרק הזמן של החנייה בחניון לפי יחידות זמן של 15 דקות, החל מהשעה השנייה.

20. המבקשים יטענו כי המשיבה חייבת להשיב למבקשים את הכספים אותם גבתה ביתר, בשל כך.

21. המבקשים יטענו כי הפרת המשיבה את הוראות הפקודה מהווה הפרה של חובה חקוקה כהגדרתה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין"), הקובע כי:

"63. הפרת חובה חקוקה

(א)מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

22. הנה כי כן, המשיבה הפרה את תנאי הפקודה ובכך הפרה הוראה חקוקה ועליה להשיב למבקשים את הכספים אותם גבתה ביתר.

ב. ביצוע עוולת גזל:

23. המבקשים יטענו כי מעשיה המתוארים לעיל של המשיבה שגבתה מהם תעריף מופקע בגין דמי החנייה במקום התעריף הקבוע בחוק - עולים כדי ביצוע של עוולת גזל כמפורט בסעיף 52 לפקודת הנזיקין וכדלקמן:

"גזל הוא כשהמשיב מעביר שלא כדין לשימוש עצמו מיטלטלין שהזכות להחזיקם היא למבקש, על ידי שהמשיב לוקח אותם, מעכב אותם, משמיד אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן המבקש בדרך אחרת."

24. כך, סעיף 55 לפקודת הנזיקין מאפשר לבית המשפט לצוות על החזרת הגזילה, וזאת בנוסף לכל תרופה אחרת שנקבעה בפקודה או במקומה.

25. בסמכותו של בית המשפט הנכבד להורות על סעד של השבה למבקשים בפרט ולחברי הקבוצה בכלל.

26. המבקשים אף יוסיפו ויטענו גם כי במעשיה או במחדליה אלו הפרה המשיבה חובה חקוקה זו.

ג. הטעיה על פי חוק הגנת הצרכן:

27. המבקשים יטענו כי הינם בגדר "צרכן" וכי המשיבה הינה בגדר "עוסק" כפי הגדרת מונחים אלה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), וכדלקמן:

"עוסק" - מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן... "צרכן" - מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי..."

28. כך, כפי המפורט לעיל ומעצם טיבה וטבעה של ההתקשרות בין הצדדים ברור הוא כי המשיבה הינה בבחינת אותו "עוסק" שמכר נכס ו/או נתן שירות למבקשים מהסוג שפורט לעיל, וכי המבקשים הינם בבחינת "צרכן" שרכש את שירותיה של המשיבה.
29. המבקשים יטענו כי במעשיה הפסולים המתוארים לעיל – הפרה המשיבה את הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, בכך שעשתה במעשה או במחדל דבר שהטעה את המבקשים בעניין מהותי בעסקה וכדלקמן:

...."

2. איסור הטעיה

(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

...

(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם ;

...

(13) המחיר הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות תנאי האשראי ושיעור הריבית

"....

30. המבקשים יטענו כי במעשיה הפסולים המפורטים לעיל, הפרה המשיבה את הוראות סעיף 3 לחוק הגנת הצרכן בכך שניצלה את המבקשים וכדלקמן:

3. איסור ניצול מצוקת הצרכן

(א) לא יעשה עוסק, כדי לקשור עסקה, דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול (1) חולשתו השכלית או הגופנית של הצרכן; (2) אי ידיעת השפה שבה נקשרת העסקה.

(ב) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת.

31. בהקשר זה יטענו המבקשים כי מעשי המשיבה כמתואר לעיל עולים כדי הטעייתם של המבקשים – כמו גם של שאר ציבור הצרכנים - לחשוב כי המשיבה תחייב אותם בתעריף המקובל בהתאם להוראות החוק וכי המשיבה ניצלה את מצוקת המבקשים ו/או את בורותו – כמו גם את מצוקתם/בורותם של שאר ציבור הצרכנים - על מנת להוציא מהמבקשים כספים שלא כדין ועל ידי חיובם בדמי חנייה מופקעים ובהיחבא, מבלי למסור למבקש עדכון בדבר כוונתה לעשות כן.

32. כך, המבקשים יטענו כי בגין מעשיה אלו של המשיבה, על המשיבה לפצות את המבקשים ו/או להשיב להם את הכספים שגבתה מהם שלא כדין בהתאם להוראות סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן.

33. המבקשים אף יוסיפו ויטענו גם כי במעשיה או במחדליה אלו הפרה המשיבה חובה חקוקה זו.

ד. עשיית עושר ולא במשפט:

34. המבקשים יטענו, כי במעשיה המתוארים לעיל, התעשרה המשיבה על גבם שלא כדין, בכך שגבתה כספים שלא כדין ובניגוד למוסכם.

35. על המשיבה להשיב כספים אלו למבקשים ולחברי הקבוצה, בהתאם לסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").

ה. עולות אי גילוי נאות והטעייה המבוצעת על ידי המשיבה:

36. המבקשים יטענו כי המשיבה אינה מגלה למבקשים ולחברי הקבוצה את דבר העובדה שהיא גובה את הסכומים הנתבעים במסגרת התובענה דנן, בניגוד לחוק ותוך הטעיית חברי הקבוצה לסבור כי נגבה מהם תשלום כדין.

37. המשיבה מטעה את חברי הקבוצה לסבור כאילו נגבה מהם תשלום כדין ובסמכות, כאשר בפועל המשיבה גובה סכומים שאסור לה לגבות, הכל תוך הטעיית חברי הקבוצה ובאופן רטרואקטיבי, אסור ופסול.

38. המבקשים יטענו כי אי הגילוי הנאות וההטעייה שמבצעת המשיבה, מחייבת אף היא את התערבותו של בית משפט נכבד זה, ומאפשרת לבית המשפט הנכבד להורות על השבת הסכומים שנגבו שלא כדין מחברי הקבוצה על ידי המשיבה.

IV. התקיימות התנאים להגשת התביעה כתביעה ייצוגית:

א. נושא התביעה – ס' 3 לחוק:

39. סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות בתוספת פרט 1 לתוספת השנייה לחוק, מאפשרת הגשת תובענה ייצוגית כנגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו.

40. כאמור - אותו "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כמי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוקו (להלן: "עוסק").

41. כך, כפי המפורט לעיל ומעצם טיבה וטבעה של ההתקשרות בין הצדדים ברור הוא כי המשיבה הינה בבחינת אותו "עוסק" שמכר נכס ו/או נתן שירות למבקשים מהסוג שפורט לעיל, וכי המבקשים הינם בבחינת "לקוח" שרכש את שירותיה של המשיבה.

42. עוד ברור הוא כי עניינה של התובענה דנן הוא בקשר לעניין שבין המבקשים כלקוח למשיבה כעוסק וכפי שפורט לעיל.

43. מכאן, כמפורט לעיל, ברור הוא כי התנאי הראשון להגשת התביעה כתביעה ייצוגית מתקיים בענייננו.

ב. עילת תביעה אישית – ס' 4 לחוק:

44. סעיף 4(א)1 לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי על המבקשים לשכנע בקיומה של עילת תביעה אישית וסעיף 4(ב)1 לחוק, קובע כי כאשר אחד מיסודות העילה הוא נזק די בכך שהמבקשים יראו כי לכאורה נגרם להם נזק.

45. כך, כפי המפורט והנטען באריכות לעיל - ברור הוא כי למבקשים יש עילת תביעה אישית טובה ומוצדקת כנגד המשיבה וכן ברור הוא כי המבקשים הראו אף לכאורה את הנזק הממוני שגרמה לה המשיבה.

ג. התנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו – ס' 8 לחוק:

46. סעיף 8 לחוק קובע את התנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו בבואו לאשר תובענה כייצוגית – תנאים שכולם מתקיימים בדנן וכדלקמן:

47. המבקשים יטענו כי התובענה דנן מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה (ס' 8(א)(1) לחוק).

בין השאר - השאלות המהותיות העולות בדנן הן – האם המשיבה רשאית לנהוג כפי שנהגה, האם נהגה בחוסר תום לב, האם הטעתה את הנהגים, האם הפרה את המוסכס עימם, האם התעשרה על גבם, האם מעשיה עולים כדי גזל, האם צריכה היא להשיב את הסכומים שגבתה שלא כדין, בניגוד להוראות החוק ומבלי שהודיעה למבקשים על דרך החישוב השונה שלה?

כך – השאלות המוצגות בבקשה דנן הינן שאלות המשותפות (או לכל הפחות בעלות יסוד משותף), לכל לקוחות המשיבה ובמיוחד לאלו שחנו בחניוניה האמורים וכפי שיוגדרו בהמשך. כך, אותן שאלות כפי שחלקן פורט לעיל הינן שאלות טובות וראויות ויש סיכוי גבוה כי יוכרעו לטובת הקבוצה.

48. המבקשים יטענו כי התובענה הייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין (ס' 8(א)(2) לחוק).

המבקשים יטענו כי יש לברר את התובענה דנן בדרך של תובענה ייצוגית שכן המדובר הוא בסכומים נמוכים יחסית בהם חייבה המשיבה את המבקשים ואת יתר חברי הקבוצה שלא על פי דין ומשכך – אין כל כדאיות כלכלית לכל אחד מתברי הקבוצה להגיש תובענה רגילה כנגד המשיבה בגין חיובים פסולים אלה שהרי סך עלויות הגשת התובענה האישית וניהול ההליך יהיו גבוהות פי כמה וכמה מהסך אותו חייבה המשיבה אותם.

המבקשים יוסיפו ויטענו כי מאחר והמדובר הוא בחברה המנהלת חניונים שונים כמתואר להלן למאות חונים ביום הרי שיש לברר בהליך אחד מרוכז את הטענות המשותפות של חברי הקבוצה באותו עניין על מנת שיתנהל הליך אחד ותתקבל הכרעה אחת.

המבקשים יוסיפו ויטענו כי אף האינטרס הציבורי מחייב את אישור התובענה כייצוגית במיוחד כאשר המדובר הוא בעוסק המנצל את מצוקת החנייה באזור ו/או מנצל את העובדה כי הוא מפעיל החניון היחיד באותו מיקום אסטרטגי ומרכזי – מתעצמות הנחיצות בהליך של תובענה ייצוגית וזאת על מנת להרתיע חניונים אחרים במשק שלא לנהוג באופן פסול כלפי החונים אצלם ובכך לשמור על הצרכן.

המבקשים יטענו כי למשיבה לא יגרם כל נזק באם תאושר התובענה כתובענה ייצוגית בעוד לכלל חברי הקבוצה יגרם נזק באם לא תאושר התובענה כייצוגית, בשל עלויות גבוהות של ניהול הליך רגיל כנגד המשיבה כפי כמפורט לעיל.

49. המבקשים יטענו כי קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב (ס' 8(א)(3)+(4) לחוק).

המבקשים יטענו כי נגרם הפסד כספי מאותו סוג שנגרם לשאר חברי הקבוצה ואף באותה דרך בשל התנהלותה הפסולה של המשיבה כלפיהם.

המבקשים יטענו כי בכוונתם לייצג בדרך הולמת את עניינם של כלל חברי הקבוצה וזאת בסיוע בא כוחה, הח"מ.

המבקשים מגישים את התובענה בתום לב מתוך אמונה בצדקתם ובסיכויי הצלחתם ומתוך אמונה שהצלחתם תהייה לטובת כלל חברי הקבוצה.

בהקשר זה יציינו המבקשים כי כפי ידיעתם, הינם הראשונים להגיש תובענה כנגד המשיבה להשבת סכומים שגבתה מהם ומשאר חברי הקבוצה ביתר ושלא בהתאם לדין.

50. בהקשר זה יבהירו המבקשים כי אין להם נתונים מדויקים בקשר עם הכמות המדויקת של חברי הקבוצה – ומשכך, שומרים הם על זכותם להגדיר נתון זה עם קבלת המסמכים המתאימים מהמשיבה – אולם הם מעריכים את כמות חברי הקבוצה בסך המינימאלי של 142,500 חברים זאת בהתחשב בעובדה שהמדובר הוא בחניונים גדולים המצויים ליד מוסדות ארגונים גדולים אליהם נכנסים כ- 300 רכבים מינימום ביום * 475 יום מיום כניסת החוק לתוקף.

51. בית המשפט הנכבד מתבקש להגדיר את הקבוצה כדלקמן:

הנהגים אשר חנו באחד מחניוני המשיבה החל מיום 4.1.09 ועד ליום הגשת התובענה מעל לשעה ושילמו דמי חנייה עבור השעה השנייה והלאה שלא לפי חישוב של יחידות זמן של 15 דקות.

לחלופין – מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה כפי שיקול דעתו הבלעדי.

52. תחשיב נזקי הקבוצה יהיה בהתאם למפורט להלן:

מספר הנהגים המוערך כאמור לעיל 142,500

סך חיובי היתר המוערך אותם חייבה המשיבה כאמור 7.5 ₪ לעיל.

סה"כ גביית חיובי יתר מוערך 1,068,750 ₪

V. הסעד המבוקש:

53. אשר על כן, לאור כל הנימוקים והטענות המפורטים לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

א. לאשר את התובענה כייצוגית.

ב. לאשר למבקשים לנהל את התובענה כייצוגית.

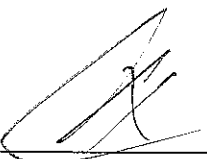
ג. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה כייצוגית כמפורט לעיל.

ד. ליתן הוראות מתאימות בקשר עם אופן פרסום החלטה בדבר אישור התובענה כייצוגית וכן לחייב את המשיבה בהוצאות פרסום זה.

ה. לחייב את המשיבה בתשלום הוצאות המבקשים בגין הגשת הבקשה דנו וכן לחייבה להמציא למבקשים את המסמכים הבאים:

1. את כל הנתונים בקשר עם כמות הנהגים שחנו בתניונים האמורים בתקופה של כניסת התיקון לתוקף.
  2. את כל הנתונים בקשר עם השעות בפועל אותם חנו הנהגים אל מול דמי החנייה אותם ראתה המשיבה לחיבם.
  - ו. למנות רו"ח מטעם בית המשפט, אשר יבחן את התנהלות המשיבה ואת החיובים הפסולים אותם ביצעה בהתאם לאמור לעיל ובניגוד לדין, ולהורות לרוה"ח שימונה מטעם בית המשפט הנכבד, למסור לבית המשפט הנכבד דו"ח המפרט את הסכומים אותם גבתה המשיבה מהנהגים באופן פסול, ב19 החודשים שקדמו ליום הגשת התובענה במסגרתה מוגשת הבקשה דנן.
  - ז. לחייב את המשיבה להשיב למבקשים וליתר חברי הקבוצה את מלוא הכספים אותם נטלה שלא כדין כאשר סכומים אלה נושאים הפרשי הצמדה וריבית מיום נטילתם ועד ליום השבתם וכן להורות על פיצוי מיוחד של המבקשים, בשיעור שיראה בית המשפט הנכבד לנכון.
  - ח. לפסוק למבקשים את גמולם בגין טרחתם בהגשת הבקשה והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.
  - ט. לאשר לחי"מ שינהל את התובענה כייצוגית בשם המבקשים ובשם חברי הקבוצה לקבל שכ"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע בית המשפט, בצירוף מע"מ, משווי של הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.
  - י. לחייב את המשיבה בכל הוצאות המשפט של המבקשים, אם תהיינה כאלו, לרבות אגרת בית משפט – ככל שתהייה.
  - יא. ליתן למבקשים ולחברי הקבוצה כל סעד נוסף אותו ימצא בית המשפט הנכבד כנכון וצודק בנסיבות העניין.
54. טענות המבקשים הינן חלופיות, מצטברות או משלימות הכל בהתאם לנסיבות העניין וכפי הקשרו.

55. יהא זה אך מן הדין ומן הצדק להורות כמבוקש בבקשה זו.

 ברק רון, עו"ד
 ב"כ המבקשים

תצהיר

אני הח"מ, אברהם ששו ת.ז. 058613712, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת, שאם לא כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב, כדלקמן:

1. הנני לעשות תצהירי זה כתצהיר תמיכה לבקשה להכיר בתובענה כתובענה ייצוגית.
2. כל העובדות המפורטות בתצהירי זה, ידועות לי מידיעה אישית.
3. המשיבה, הינה חברה פרטית, מוגבלת במניות, הרשומה והפועלת בישראל, שעיקר עיסוקה בהפעלת חניוני רכבים וביניהם החניון הסמוך למשרדי מיסוי מקרקעין והמצוי ברחוב סמילנסקי 6, נתניה (להלן: "החניון בנתניה"), והחניון הסמוך לבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן והמצוי ברחוב בן גוריון 38, רמת גן (להלן: "החניון ברמת גן").
- א' העתק פרטי החברה כמופיע במשרדי רשם החברות מצורף כנספח א'.
- ב. עובדות המקרה:
4. ביום 28.6.10, הגעתי עם רכבי לחניון המשיבה בנתניה על מנת להחנות את רכבי לפרק זמן של כשעה בלבד.
5. כך, דמי החנייה של המשיבה מחושבים בהתאם לשעות החנייה בפועל וקבועים לסך של 20 ₪ לשעה הראשונה ועשרה ₪ לכל שעה נוספת.
6. ודוק, בפועל פרק הזמן בו חניתי בחניון המשיבה הינו משעה 8:35 ועד לשעה 9:36 דהיינו – פרק זמן של שעה ודקה.
7. דא עקא, שעת ניגשתי לקופת המשיבה על מנת לשלם עבור דמי החנייה בחניון – התברר לי לתדהמתי כי חלף מלחייב אותי עבור פרק הזמן בו חניתי בפועל, ראתה המשיבה לחייבי עבור פרק זמן ארוך יותר של – שעתיים ובסך כולל של 30 ₪.
8. כך – חלף מלחייב אותי בתשלום דמי החנייה עבור הזמן האמיתי בו חניתי בפועל ראתה המשיבה לחייב אותי בכפל תוך גזילת כספי.
- ב' העתק חשבונית מס של המשיבה בגין דמי החנייה, מצורף כנספח ב'.
9. בהקשר זה, אטען כי הוראות סעיף 1ב70. (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"), קובע את אופן חישוב דמי החנייה אותם על מפעיל חניון רכבים לגבות מקהל הנהגים וכדלקמן:

..."

1ב70 (א) המפעיל חניון, בין שהחניון בפעולתו ובין שבפעולת אחד, לא יגבה דמי חנייה בחניון אלא לפי יחידות זמן של 15 דקות; הוראות סעיף קטן זה יחולו החל מתום שעת החנייה הראשונה.

..."

במאמר מוסגר אציין כי אומנם התיקון לחוק במסגרתו הוסף סעיף 1ב70. (א) התקבל ביום 24.6.08 אולם בפועל נכנס התיקון לתוקף ביום 4.1.09 ומשכך זהו המועד הקובע בענייני.

ד' העתק הוראת החוק הרלוונטית, מצורף כנספח ד'.

10. כך למעשה, באם המשיבה לא הייתה רואה לנכון להפר את הוראות החוק בקשר עם חישוב דמי החנייה היה עליה לחייב אותי בגין דמי החנייה באופן הבא:

פרק זמן של שעה ודקה – 20 ש"ח + 2.5 ש"ח (יחידת זמן של רבע שעה) = 22.5 ש"ח – דהיינו בפועל גבתה המשיבה ממני סך של 7.5 ש"ח ביתר.

11. כך, כפי שיפורט להלן - במעשיה הפסולים לא רק שהמשיבה מפרה חובה חקוקה אלא שהיא רואה אף להתעשר על גב הנהגים בסכומים מצטברים של מאות אלפי שקלים שראתה לשלשל לכיסה בשל הטעייתם זו.

III. טענותיי - עילות התביעה:

א. הפרת חובה חקוקה:

12. אטען כי המשיבה הפרה את סעיף 1.70. (א) לפקודה בכך שראתה לגבות מקהל הנהגים דמי חנייה שלא בהתאם להוראות החוק ולא ראתה לחשב את פרק הזמן של החנייה בחניון לפי יחידות זמן של 15 דקות, החל מהשעה השנייה.

13. אטען כי המשיבה חייבת להשיב לי את הכספים אותם גבתה ביתר, בשל כך.

14. אטען כי הפרת המשיבה את הוראות הפקודה מהווה הפרה של חובה חקוקה כהגדרתה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין"), הקובע כי:

"63. הפרת חובה חקוקה

(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני".

15. הנה כי כן, המשיבה הפרה את תנאי הפקודה ובכך הפרה הוראה חקוקה ועליה להשיב לי את הכספים אותם גבתה ביתר.

ב. ביצוע עוולת גזל:

16. אטען כי מעשיה המתוארים לעיל של המשיבה שגבתה ממני תעריף מופקע בגין דמי החנייה במקום התעריף הקבוע בחוק - עולים כדי ביצוע של עוולת גזל כמפורט בסעיף 52 לפקודת הנזיקין וכדלקמן:

"גזל הוא כשהמשיב מעביר שלא כדין לשימוש עצמו מיטלטלין שהזכות להחזיקם היא למבקש, על ידי שהמשיב לוקח אותם, מעכב אותם, משמיד אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן המבקש בדרך אחרת".

17. כך, סעיף 55 לפקודת הנויקין מאפשר לבית המשפט לצוות על החזרת הגזילה, וזאת בנוסף לכל תרופה אחרת שנקבעה בפקודה או במקומה.

18. בסמכותו של בית המשפט הנכבד להורות על סעד של השבה לי ולמבקשת 2 בפרט ולחברי הקבוצה בכלל.

19. אוסיף ואטען גם כי במעשיה או במחדליה אלו הפרה המשיבה חובה חקוקה זו.

ג. הטעיה על פי חוק הגנת הצרכן:

20. אטען כי הנני בגדר "צרכן" וכי המשיבה הינה בגדר "עוסק" כפי הגדרת מונחים אלה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), וכדלקמן:

"עוסק" - מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן... "צרכן" - מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי..."

21. כך, כפי המפורט לעיל ומעצם טיבה וטבעה של ההתקשרות בין הצדדים ברור הוא כי המשיבה הינה בבחינת אותו "עוסק" שמכר נכס ו/או נתן לי שירות מהסוג שפורט לעיל, וכי הנני בבחינת "צרכן" שרכש את שירותיה של המשיבה.

22. אטען כי במעשיה הפסולים המתוארים לעיל – הפרה המשיבה את הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, בכך שעשתה במעשה או במחדל דבר שהטעה אותי בעניין מהותי בעסקה וכדלקמן:

...."

2. איסור הטעיה

(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

...
(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם ;

...
(13) המחיר הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות תנאי האשראי ושיעור הריבית

"...."

23. אטען כי במעשיה הפסולים המפורטים לעיל, הפרה המשיבה את הוראות סעיף 3 לחוק הגנת הצרכן בכך שניצלה אותי וכדלקמן:

3. איסור ניצול מצוקת הצרכן

(א) לא יעשה עוסק, כדי לקשור עסקה, דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול (1) חולשתו השכלית או הגופנית של הצרכן; (2) אי ידיעת השפה שבה נקשרת העסקה.

(ב) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת.”

24. בהקשר זה אטען כי מעשי המשיבה כמתואר לעיל עולים כדי הטעייתי והטעיית המבקשת 2 - כמו גם של שאר ציבור הצרכנים - לחשוב כי המשיבה תחייב אותי ואת המבקשת 2 בתעריף המקובל בהתאם להוראות החוק וכי המשיבה ניצלה את מצוקתי ומצוקת המבקשת 2 ו/או את בורותינו - כמו גם את מצוקתם/בורותם של שאר ציבור הצרכנים - על מנת להוציא ממני ומהמבקשת 2 כספים שלא כדין ועל ידי חיובו בדמי חנייה מופקעים ובהיחבא, מבלי למסור לי עדכון בדבר כוונתה לעשות כן.

25. כך, אטען כי בגין מעשיה אלו של המשיבה, על המשיבה לפצות אותי ואת המבקשת 2 ו/או להשיב לנו את הכספים שגבתה מאיתנו שלא כדין בהתאם להוראות סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן.

26. אוסיף ואטען כי במעשיה או במחדליה אלו הפרה המשיבה חובה חקוקה זו.

ד. עשיית עושר ולא במשפט:

27. אטען, כי במעשיה המתוארים לעיל, התעשרה המשיבה על גבי ועל גב המבקשת 2 שלא כדין, בכך שגבתה כספים שלא כדין ובניגוד למוסכם.

28. על המשיבה להשיב כספים אלו לידיי, לידיי המבקשת 2 ולחברי הקבוצה, בהתאם לסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").

ה. עוולות אי גילוי נאות והטעייה המבוצעת על ידי המשיבה:

29. אטען כי המשיבה אינה מגלה לי ולחברי הקבוצה את דבר העובדה שהיא גובה את הסכומים הנתבעים במסגרת התובענה דנן, בניגוד לחוק ותוך הטעיית חברי הקבוצה לסבור כי נגבה מהם תשלום כדין.

30. המשיבה מטעה את חברי הקבוצה לסבור כאילו נגבה מהם תשלום כדין ובסמכות, כאשר בפועל המשיבה גובה סכומים שאסור לה לגבות, הכל תוך הטעיית חברי הקבוצה ובאופן רטרואקטיבי, אסור ופסול.

31. אטען כי אי הגילוי הנאות וההטעייה שמבצעת המשיבה, מחייבת אף היא את התערבותו של בית משפט נכבד זה, ומאפשרת לבית המשפט הנכבד להורות על השבת הסכומים שנגבו שלא כדין מחברי הקבוצה על ידי המשיבה.

IV. התקיימות התנאים להגשת התביעה כתביעה ייצוגית:

- א. נושא התביעה – ס' 3 לחוק:
32. סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות בתוספת פרט 1 לתוספת השנייה לחוק, מאפשרת הגשת תובענה ייצוגית כנגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו.
33. כאמור - אותו "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כמי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוקו (להלן: "עוסק").
34. כך, כפי המפורט לעיל ומעצם טיבה וטבעה של ההתקשרות בין הצדדים ברור הוא כי המשיבה הינה בבחינת אותו "עוסק" שמכר נכס ו/או נתן שירות לי ולמבקשת 2 מהסוג שפורט לעיל, וכי אני והמבקשת 2 אנו בבחינת "לקוח" שרכש את שירותיה של המשיבה.
35. עוד ברור הוא כי עניינה של התובענה דן הוא בקשר לעניין שבינינו כלקוח למשיבה כעוסק וכפי שפורט לעיל.
36. מכאן, כמפורט לעיל, ברור הוא כי התנאי הראשון להגשת התביעה כתביעה ייצוגית מתקיים בענייננו.
- ב. עילת תביעה אישית – ס' 4 לחוק:
37. סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי על המבקשים לשכנע בקיומה של עילת תביעה אישית וסעיף 4(ב)(1) לחוק קובע כי כאשר אחד מיסודות העילה הוא נזק די בכך שהמבקשים יראו כי לכאורה נגרם להם נזק.
38. כך, כפי המפורט והנטען באריכות לעיל - ברור הוא כי לי ולמבקשת 2 יש עילת תביעה אישית טובה ומוצדקת כנגד המשיבה וכן ברור הוא כי אני והמבקשת 2 הראנו אף לכאורה את הנזק הממוני שגרמה לנו המשיבה.
- ג. התנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו – ס' 8 לחוק:
39. סעיף 8 לחוק קובע את התנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו בבואו לאשר תובענה כייצוגית – תנאים שכולם מתקיימים בדנן וכדלקמן:
40. אטען כי התובענה דנן מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה (ס' 8(א)(1) לחוק).
- בין השאר - השאלות המהותיות העולות בדנן הן – האם המשיבה רשאית לנהוג כפי שנהגה, האם נהגה בחוסר תום לב, האם הטעתה את הנהגים, האם הפרה את המוסכם עימם, האם התעשרה על גבם, האם מעשיה עולים כדי גזל, האם צריכה היא להשיב את הסכומים שגבתה שלא כדין, בניגוד להוראות החוק ומבלי שהודיעה לי ולמבקשת 2 על דרך החישוב השונה שלה?
- כך – השאלות המוצגות בבקשה דנן הינן שאלות המשותפות (או לכל הפחות בעלות יסוד משותף), לכל לקוחות המשיבה ובמיוחד לאלו שחנו בחניוניה האמורים וכפי שיוגדרו בהמשך. כך, אותן שאלות כפי שחלקן פורט לעיל הינן שאלות טובות וראויות ויש סיכוי גבוה כי יוכרעו לטובת הקבוצה.

41. אטען כי התובענה הייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין (ס' 8(א)(2) לחוק).

אטען כי יש לברר את התובענה דן בדרך של תובענה ייצוגית שכן המדובר הוא בסכומים נמוכים יחסית בהם חייבה המשיבה אותי, את המבקשת 2 ואת יתר חברי הקבוצה שלא על פי דין ומשכך – אין כל כדאיות כלכלית לכל אחד מחברי הקבוצה להגיש תובענה רגילה כנגד המשיבה בגין חיובים פסולים אלה שהרי סך עלויות הגשת התובענה האישית וניהול ההליך יהיו גבוהות פי כמה וכמה מהסך אותו חייבה המשיבה אותנו.

אוסוף ואטען כי מאחר והמדובר הוא בחברה המנהלת חניונים שונים כמתואר להלן למאות חונים ביום הרי שיש לברר בהליך אחד מרוכז את הטענות המשותפות של חברי הקבוצה באותו עניין על מנת שיתנהל הליך אחד ותקבל הכרעה אחת.

אוסוף ואטען כי אף האינטרס הציבורי מחייב את אישור התובענה כייצוגית במיוחד כאשר המדובר הוא בעוסק המנצל את מצוקת החנייה באזור ו/או מנצל את העובדה כי הוא מפעיל החניון היחיד באותו מיקום אסטרטגי ומרכזי **מתעצמת** הנחיצות בהליך של תובענה ייצוגית וזאת על מנת **להרתיע** חניונים אחרים במשק שלא לנהוג באופן פסול כלפי החונים אצלם ובכך לשמור על הצרכן.

אטען כי למשיבה לא יגרם כל נזק באם תאושר התובענה כתובענה ייצוגית בעוד לכלל חברי הקבוצה יגרם נזק באם לא תאושר התובענה כייצוגית, בשל עלויות גבוהות של ניהול הליך רגיל כנגד המשיבה כפי כמפורט לעיל.

42. אטען כי קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב (ס' 8(א)(3)+(4) לחוק).

אטען כי נגרם הפסד כספי מאותו סוג שנגרם לשאר חברי הקבוצה ואף באותה דרך בשל התנהלותה הפסולה של המשיבה כלפיי וכלפי המבקשת 2.

אטען כי בכוונתי לייצג בדרך הולמת את עניינם של כלל חברי הקבוצה וזאת בסיוע בא כוחי.

אני מגיש את התובענה בתום לב מתוך אמונה בצדקתי ובסיכווי הצלחתי ומתוך אמונה שהצלחתי תהייה לטובת כלל חברי הקבוצה.

בהקשר זה אציין כי כפי ידיעתי, אנו, אני והמבקשת 2, הראשונים להגיש תובענה כנגד המשיבה להשבת סכומים שגבתה מאיתנו ומשאר חברי הקבוצה ביתר ושללא בהתאם לדין.

43. בהקשר זה אבהיר כי אין בידי נתונים מדויקים בקשר עם הכמות המדויקת של חברי הקבוצה – ומשכך, אנו שומרים על זכותנו להגדיר נתון זה עם קבלת המסמכים המתאימים מהמשיבה – אולם אנו מעריכים את כמות חברי הקבוצה בסך המינימאלי של 142,500 חברים זאת בהתחשב בעובדה שהמדובר הוא בחניונים גדולים המצויים ליד מוסדות ארגונים גדולים אליהם נכנסים כ- 300 רכבים מינימום ביום * 475 יום מיום כניסת החוק לתוקף.

44. בית המשפט הנכבד מתבקש להגדיר את הקבוצה כדלקמן :

הנהגים אשר חנו באחד מחניוני המשיבה החל מיום 4.1.09 ועד ליום הגשת התובענה מעל לשעה ושילמו דמי חנייה עבור השעה השנייה והלאה שלא לפי חישוב של יחידות זמן של 15 דקות.

לחלופין – מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה כפי שיקול דעתו הבלעדי.

45. תחשיב נזקי הקבוצה יהיה בהתאם למפורט להלן:

מספר הנהגים המוערך כאמור לעיל	142,500
סך חיובי היתר המוערך אותם חייבה המשיבה כאמור 7.5 ₪ לעיל.	
סה"כ גביית חיובי יתר מוערך	1,068,750 ₪

V. הסעד המבוקש:

46. אשר על כן, לאור כל הנימוקים והטענות המפורטים לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

- א. לאשר את התובענה כייצוגית.
- ב. לאשר למבקשים לנהל את התובענה כייצוגית.
- ג. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה כייצוגית כמפורט לעיל.
- ד. ליתן הוראות מתאימות בקשר עם אופן פרסום ההחלטה בדבר אישור התובענה כייצוגית וכן לחייב את המשיבה בהוצאות פרסום זה.
- ה. לחייב את המשיבה בתשלום הוצאותינו בגין הגשת הבקשה דנן וכן לחייבה להמציא לידיי ולידיי המבקשת 2 את המסמכים הבאים:
  - a. את כל הנתונים בקשר עם כמות הנהגים שחנו בחניונים האמורים בתקופה של כניסת התיקון לתוקף.
  - b. את כל הנתונים בקשר עם השעות בפועל אותם חנו הנהגים אל מול דמי החנייה אותם ראתה המשיבה לחייבם.
- ו. למנות רו"ח מטעם בית המשפט, אשר יבחן את התנהלות המשיבה ואת החיובים הפסולים אותם ביצעה בהתאם לאמור לעיל ובניגוד לדין, ולהורות לרוה"ח שימונה מטעם בית המשפט הנכבד, למסור לבית המשפט הנכבד דו"ח המפרט את הסכומים אותם גבתה המשיבה מהנהגים באופן פסול, ב19 החודשים שקדמו ליום הגשת התובענה במסגרתה מוגשת הבקשה דנן.
- ז. לחייב את המשיבה להשיב לידיי ולידיי המבקשת 2 וליתר חברי הקבוצה את מלוא הכספים אותן נטלה שלא כדין כאשר סכומים אלה נושאים הפרשי הצמדה וריבית מיום נטילתם ועד ליום השבתם וכן להורות על פיצוי מיוחד, בשיעור שיראה בית המשפט הנכבד לנכון.
- ח. לפסוק לי ולמבקשת 2 את גמולנו בגין טרחתם בהגשת הבקשה והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.
- ט. לאשר לבא כוחי שינהל את התובענה כייצוגית בשמי ובשם חברי הקבוצה לקבל שכי"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע בית המשפט, בצירוף מע"מ, משווי של הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

י. לחייב את המשיבה בכל הוצאות המשפט, אם תהיינה כאלו, לרבות אגרת בית משפט – ככל שתהייה.

יא. ליתן לי, למבקשת 2 ולחברי הקבוצה כל סעד נוסף אותו ימצא בית המשפט הנכבד כנכון וצודק בנסיבות העניין.

זה שמי, להלן חתימתי ותוכן תצהירי - אמת.

 אברהם ששו

אישור

הנני מאשר בזה כי ביום 15/9/15 הופיע בפני, עו"ד ברק דגן, בתפקידו במשרדי שברחוב דניאל פריש 3 בתל-אביב, מר אברהם ששו המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת בלבד וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה.

חן פינביש, עו"ד

מ.ד. 56396

ברק דגן, עו"ד

ת.פ.ל

תצהיר

אני הח"מ, גילי גיבלי ת.ז. 39819057, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת, שאם לא כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזאת בכתב, כדלקמן:

1. הנני לעשות תצהירי זה כתצהיר תמיכה לבקשה להכיר בתובענה כתובענה ייצוגית.
2. כל העובדות המפורטות בתצהירי זה, ידועות לי מידיעה אישית.
3. המשיבה, הינה חברה פרטית, מוגבלת במניות, הרשומה והפועלת בישראל, שעיקר עיסוקה בהפעלת חניוני רכבים וביניהם החניון הסמוך למשרדי מיסוי מקרקעין והמצוי ברחוב סמילנסקי 6, נתניה (להלן: "החניון בנתניה"), והחניון הסמוך לבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן והמצוי ברחוב בן גוריון 38, רמת גן (להלן: "החניון ברמת גן").
- א' העתק פרטי החברה כמופיע במשרדי רשם החברות מצורף כנספח א'.
- ב. עובדות המקרה:
  4. במועד הראשון הגעתי ביום 16.6.10, עם רכבי לחניון המשיבה ברמת גן על מנת להחנות את רכבי לפרק זמן של כשעה וחצי לערך.
  5. כך, דמי החנייה של המשיבה מחושבים בהתאם לשעות החנייה בפועל וקבועים לסך של 20 ₪ לשעה הראשונה ועשרה ₪ לכל שעה נוספת.
  6. ודוק, בפועל החניתי את רכבי בחניון המשיבה משעה 9:59 ועד לשעה 11:35 דהיינו – פרק זמן של שעה ו-6 דקות.
  7. דא עקא, שעת שניגשתי לקופת המשיבה על מנת לשלם עבור דמי החנייה בחניון – התברר לי לתדהמתי כי חלף מלחייבי עבור פרק הזמן בו חניתי בפועל, ראתה המשיבה לחייבי עבור פרק זמן ארוך יותר של – שעתיים ובסך כולל של 30 ₪.
  8. במועד השני הגעתי ביום 23.6.10, עם רכבי לחניון המשיבה ברמת גן על מנת להחנות את רכבי לפרק זמן של כשעה לערך.
  9. ודוק, בפועל החניתי את רכבי בחניון המשיבה משעה 11:57 ועד לשעה 13:01 דהיינו – פרק זמן של שעה ו-4 דקות.
  10. אלא שבשנית, עת ניגשתי לקופת המשיבה על מנת לשלם עבור דמי החנייה בחניון – התברר לי לתדהמתי כי חלף מלחייבי עבור פרק הזמן בו חניתי בפועל, ראתה המשיבה לחייבי עבור פרק זמן ארוך יותר של – שעתיים ובסך כולל של 30 ₪.
  11. כך - חלף מלחייבי בתשלום דמי החנייה עבור פרק הזמן האמיתי בו חניתי בפועל ראתה המשיבה פעם אחר פעם, לחייבי בכפל תוך גזילת כספי והולכתי שולל!!
  - ג' העתק חשבוניות המס של המשיבה בגין דמי החנייה, מצורף כנספח ג'.
  12. בהקשר זה, אטען כי הוראות סעיף 1.70.1 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"), קובע את אופן חישוב דמי החנייה אותם על מפעיל חניון רכבים לגבות מקהל הנהגים וכדלקמן:

"...

170 (א) המפעיל חניון, בין שהחניון בבעלותו ובין שבבעלות אחר, לא יגבה דמי חניה בחניון אלא לפי יחידות זמן של 15 דקות; הוראות סעיף קטן זה יחולו החל מתום שעת החנייה הראשונה.

"...

במאמר מוסגר יצוין כי אומנם התיקון לחוק במסגרתו הוסף סעיף 170. (א) התקבל ביום 24.6.08 אולם בפועל נכנס התיקון לתוקף ביום 4.1.09 ומשכך זהו המועד הקובע בעניינו.

ד' העתק הוראת החוק הרלוונטית, מצורף כנספח ד'.

13. כך למעשה, באם המשיבה לא הייתה רואה לנכון להפר את הוראות החוק בקשר עם חישוב דמי החנייה היה עליה לחייב אותי בגין דמי החנייה באופן הבא:

במועד הראשון - פרק זמן של שעה ושש דקות - 20 ש' + 2.5 ש' (יחידת זמן של רבע שעה) = 22.5 ש' - דהיינו בפועל גבתה ממני המשיבה סך של 7.5 ש' ביתר.

במועד השני - פרק זמן של שעה וארבע דקות - 20 ש' + 2.5 ש' (יחידת זמן של רבע שעה) = 22.5 ש' - דהיינו בפועל גבתה ממני המשיבה סך של 7.5 ש' ביתר.

14. כך, כפי שיפורט להלן - במעשיה הפסולים לא רק שהמשיבה מפרה חובה חקוקה אלא שהיא רואה אף להתעשר על גב הנהגים בסכומים מצטברים של מאות אלפי שקלים שראתה לשלשל לכיסה בשל הטעייתם זו.

III. טענותיי - עילות התביעה:

א. הפרת חובה חקוקה:

15. אטען כי המשיבה הפרה את סעיף 170. (א) לפקודה בכך שראתה לגבות מקהל הנהגים דמי חנייה שלא בהתאם להוראות החוק ולא ראתה לחשב את פרק הזמן של החנייה בחניון לפי יחידות זמן של 15 דקות, החל מהשעה השנייה.

16. אטען כי המשיבה חייבת להשיב לי את הכספים אותם גבתה ביתר, בשל כך.

17. אטען כי הפרת המשיבה את הוראות הפקודה מהווה הפרה של חובה חקוקה כהגדרתה בסעיף 63 לפקודת הניזקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הניזקין"), הקובע כי:

"63. הפרת חובה חקוקה

(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאלינו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של

אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני".

18. הנה כי כן, המשיבה הפרה את תנאי הפקודה ובכך הפרה הוראה חקוקה ועליה להשיב לי את הכספים אותם גבתה ביתר.

ב. ביצוע עוולת גזל:

19. אטען כי מעשיה המתוארים לעיל של המשיבה שגבתה ממני תעריף מופקע בגין דמי החנייה במקום התעריף הקבוע בחוק - עולים כדי ביצוע של עוולת גזל כמפורט בסעיף 52 לפקודת הנזיקין וכדלקמן:

"גזל הוא כשהמשיב מעביד שלא כדין לשימוש עצמו מיטלטלין שהזכות להחזיקם היא למבקש, על ידי שהמשיב לוקח אותם, מעכב אותם, משמיד אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן המבקש בדרך אחרת".

20. כך, סעיף 55 לפקודת הנזיקין מאפשר לבית המשפט לצוות על החזרת הגזילה, וזאת בנוסף לכל תרופה אחרת שנקבעה בפקודה או במקומה.

21. בסמכותו של בית המשפט הנכבד להורות על סעד של השבה לי ולמבקש 1 בפרט ולחברי הקבוצה בכלל.

22. אוסיף ואטען גם כי במעשיה או במחדליה-אלו הפרה המשיבה חובה חקוקה זו.

ג. הטעיה על פי חוק הגנת הצרכן:

23. אטען כי הנני בגדר "צרכן" וכי המשיבה הינה בגדר "עוסק" כפי הגדרת מונחים אלה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), וכדלקמן:

"עוסק" - מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן... "צרכן" - מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי..."

24. כך, כפי המפורט לעיל ומעצם טיבה וטבעה של ההתקשרות בין הצדדים ברור הוא כי המשיבה הינה בבחינת אותו "עוסק" שמכר נכס ו/או נתן לי שירות מהסוג שפורט לעיל, וכי הנני בבחינת "צרכן" שרכשה את שירותיה של המשיבה.

25. אטען כי במעשיה הפסולים המתוארים לעיל – הפרה המשיבה את הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, בכך שעשתה במעשה או במחדל דבר שהטעה אותי בעניין מהותי בעסקה וכדלקמן:

...."

2. איסור הטעיה

(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

...

(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם;

...
**(13) המחיר הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות
 תנאי האשראי ושיעור הריבית**

"....

26. אטען כי במעשיה הפסולים המפורטים לעיל, הפרה המשיבה את הוראות סעיף 3 לחוק הגנת הצרכן בכך שניצלה אותי וכדלקמן:

"3. איסור ניצול מצוקת הצרכן
(א) לא יעשה עוסק, כדי לקשור עסקה, דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול
(1) חולשתו השכלית או הגופנית של הצרכן;
(2) אי ידיעת השפה שבה נקשרת העסקה.
(ב) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת."

27. בהקשר זה אטען כי מעשי המשיבה כמתואר לעיל עולים כדי הטעייתי והטעיית המבקש 1 - כמו גם של שאר ציבור הצרכנים - לחשוב כי המשיבה תחייב אותי ואת המבקש 1 בתעריף המקובל בהתאם להוראות החוק וכי המשיבה ניצלה את מצוקתי ומצוקת המבקש 1 ו/או את בורותי - כמו גם את מצוקתם/בורותם של שאר ציבור הצרכנים - על מנת להוציא ממני ומהמבקש 1 כספים שלא כדין ועל ידי חיובנו בדמי חנייה מופקעים ובהיחבא, מבלי למסור לי עדכון בדבר כוונתה לעשות כן.

28. כך, אטען כי בגין מעשיה אלו של המשיבה, על המשיבה לפצות אותי ואת המבקש 1 ו/או להשיב לנו את הכספים שגבתה מאיתנו שלא כדין בהתאם להוראות סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן.

29. אוסיף ואטען כי במעשיה או במחדליה אלו הפרה המשיבה חובה חקוקה זו.

ד. עשיית עושר ולא במשפט:

30. אטען, כי במעשיה המתוארים לעיל, התעשרה המשיבה על גבי ועל גב המבקש 1 שלא כדין, בכך שגבתה כספים שלא כדין ובניגוד למוסכם.

31. על המשיבה להשיב כספים אלו לידיי, לידיי המבקש 1 ולחברי הקבוצה, בהתאם לסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").

ה. עוולות אי גילוי נאות והטעייה המבוצעת על ידי המשיבה:

32. אטען כי המשיבה אינה מגלה לי ולחברי הקבוצה את דבר העובדה שהיא גובה את הסכומים הנתבעים במסגרת התובענה דנן, בניגוד לחוק ותוך הטעיית חברי הקבוצה לסבור כי נגבה מהם תשלום כדין.

33. המשיבה מטעה את חברי הקבוצה לסבור כאילו נגבה מהם תשלום כדין ובסמכות, כאשר בפועל המשיבה גובה סכומים שאסור לה לגבות, הכל תוך הטעיית חברי הקבוצה ובאופן רטרואקטיבי, אסור ופסול.

34. אטען כי אי הגילוי הנאות וההטעיה שמבצעת המשיבה, מחייבת אף היא את התערבותו של בית משפט נכבד זה, ומאפשרת לבית המשפט הנכבד להורות על השבת הסכומים שנגבו שלא כדין מחברי הקבוצה על ידי המשיבה.

IV. התקיימות התנאים להגשת התביעה כתביעה ייצוגית:

א. נושא התביעה – ס' 3 לחוק:

35. סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות בתוספת פרט 1 לתוספת השנייה לחוק, מאפשרת הגשת תובענה ייצוגית כנגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו.

36. כאמור - אותו "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כמי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוקו (להלן: "עוסק").

37. כך, כפי המפורט לעיל ומעצם טיבה וטבעה של ההתקשרות בין הצדדים ברור הוא כי המשיבה הינה בבחינת אותו "עוסק" שמכר נכס ו/או נתן שירות לי ולמבקש 1 מהסוג שפורט לעיל, וכי אני והמבקש 1 אנו בבחינת "לקוח" שרכש את שירותיה של המשיבה.

38. עוד ברור הוא כי עניינה של התובענה דנן הוא בקשר לעניין שבינינו כלקוח למשיבה כעוסק וכפי שפורט לעיל.

39. מכאן, כמפורט לעיל, ברור הוא כי התנאי הראשון להגשת התביעה כתביעה ייצוגית מתקיים בענייננו.

ב. עילת תביעה אישית – ס' 4 לחוק:

40. סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי על המבקשים לשכנע בקיומה של עילת תביעה אישית וסעיף 4(ב)(1) לחוק, קובע כי כאשר אחד מיסודות העילה הוא נזק די בכך שהמבקשים יראו כי לכאורה נגרם להם נזק.

41. כך, כפי המפורט והנטען באריכות לעיל - ברור הוא כי לי ולמבקש 1 יש עילת תביעה אישית טובה ומוצדקת כנגד המשיבה וכן ברור הוא כי אני והמבקש 1 הראנו אף לכאורה את הנזק הממוני שגרמה לנו המשיבה.

ג. התנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו – ס' 8 לחוק:

42. סעיף 8 לחוק קובע את התנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו בבואו לאשר תובענה כייצוגית – תנאים שכולם מתקיימים בדנן וכדלקמן:

43. אטען כי התובענה דנן מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה (ס' 8(א)(1) לחוק).

בין השאר - השאלות המהותיות העולות בדנן הן – האם המשיבה רשאית לנהוג כפי שנהגה, האם נהגה בחוסר תום לב, האם הטעתה את הנהגים, האם הפרה את המוסכס עימם, האם התעשרה על גבם, האם מעשיה עולים כדי גזל, האם צריכה היא להשיב את הסכומים שגבתה שלא כדין, בניגוד להוראות החוק ומבלי שהודיעה לי ולמבקש 1 על דרך החישוב השונה שלה?

כך – השאלות המוצגות בבקשה דנן הינן שאלות המשותפות (או לכל הפחות בעלות יסוד משותף), לכל לקוחות המשיבה ובמיוחד לאלו שחננו בתניוניה האמורים וכפי

שיוגדרו בהמשך. כך, אותן שאלות כפי שחלקן פורט לעיל הינן שאלות טובות וראויות ויש סיכוי גבוה כי יוכרעו לטובת הקבוצה.

44. אטען כי התובענה הייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין (סי' 8(א)(2) לחוק).

אטען כי יש לברר את התובענה דנן בדרך של תובענה ייצוגית שכן המדובר הוא בסכומים נמוכים יחסית בהם חייבה המשיבה אותי, את המבקש 1 ואת יתר חברי הקבוצה שלא על פי דין ומשכך – אין כל כדאיות כלכלית לכל אחד מחברי הקבוצה להגיש תובענה רגילה כנגד המשיבה בגין חיובים פסולים אלה שהרי סך עלויות הגשת התובענה האישית וניהול ההליך יהיו גבוהות פי כמה וכמה מהסך אותו חייבה המשיבה אותנו.

אוסף ואטען כי מאחר והמדובר הוא בתברה המנהלת חניונים שונים כמתואר להלן למאות חונים ביום הרי שיש לברר בהליך אחד מרוכז את הטענות המשותפות של חברי הקבוצה באותו עניין על מנת שיתנהל הליך אחד ותקבל הכרעה אחת.

אוסף ואטען כי אף האינטרס הציבורי מחייב את אישור התובענה כייצוגית במיוחד כאשר המדובר הוא בעוסק המנצל את מצוקת החנייה באזור ו/או מנצל את העובדה כי הוא מפעיל החניון היחיד באותו מיקום אסטרטגי ומרכזי מתעצמת הנחיצות בהליך של תובענה ייצוגית וזאת על מנת להרתיע חניונים אחרים במשק שלא לנהוג באופן פסול כלפי החונים אצלם ובכך לשמור על הצרכן.

אטען כי למשיבה לא יגרם כל נזק באם תאושר התובענה כתובענה ייצוגית בעוד לכלל חברי הקבוצה יגרם נזק באם לא תאושר התובענה כייצוגית, בשל עלויות גבוהות של ניהול הליך רגיל כנגד המשיבה כפי כמפורט לעיל.

45. אטען כי קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב (סי' 8(א)(3)+(4) לחוק).

אטען כי נגרם הפסד כספי מאותו סוג שנגרם לשאר חברי הקבוצה ואף באותה דרך בשל התנהלותה הפסולה של המשיבה כלפיי וכלפי המבקש 1.

אטען כי בכוונתי לייצג בדרך הולמת את עניינם של כלל חברי הקבוצה וזאת בסיוע בא כוחי.

אני מגישה את התובענה בתום לב מתוך אמונה בצדקתי ובסיכויי הצלחתי ומתוך אמונה שהצלחתי תהייה לטובת כלל חברי הקבוצה.

בהקשר זה אציין כי כפי ידיעתי, אנו, אני והמבקש 1, הראשונים להגיש תובענה כנגד המשיבה להשבת סכומים שגבתה מאיתנו ומשאר חברי הקבוצה ביתר ושלא בהתאם לדין.

46. בהקשר זה אבהיר כי אין בידי נתונים מדויקים בקשר עם הכמות המדויקת של חברי הקבוצה – ומשכך, אנו שומרים על זכותנו להגדיר נתון זה עם קבלת המסמכים המתאימים מהמשיבה – אולם אנו מעריכים את כמות חברי הקבוצה בסך המינימאלי של 142,500 חברים זאת בהתחשב בעובדה שהמדובר הוא בחניונים גדולים המצויים ליד מוסדות ארוגניים גדולים אליהם נכנסים כ- 300 רכבים מינימום ביום * 475 יום מיום כניסת החוק לתוקף.

47. בית המשפט הנכבד מתבקש להגדיר את הקבוצה כדלקמן:

הנהגים אשר חנו באחד מחניוני המשיבה החל מיום 4.1.09 ועד ליום הגשת התובענה מעל לשעה ושילמו דמי חנייה עבור השעה השנייה והלאה שלא לפי חישוב של יחידות זמן של 15 דקות.

לחלופין – מתבקש בית המשפט הנכבד להגדיר את הקבוצה כפי שיקול דעתו הבלעדי.

48. תחשיב נזקי הקבוצה יהיה בהתאם למפורט להלן:

מספר הנהגים המוערך כאמור לעיל 142,500

סך חיובי היתר המוערך אותם חייבה המשיבה כאמור 7.5 ₪ לעיל.

סה"כ גביית חיובי יתר מוערך 1,068,750 ₪

V. הסעד המבוקש:

49. אשר על כן, לאור כל הנימוקים והטענות המפורטים לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

א. לאשר את התובענה כייצוגית.

ב. לאשר למבקשים לנהל את התובענה כייצוגית.

ג. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה כייצוגית כמפורט לעיל.

ד. ליתן הוראות מתאימות בקשר עם אופן פרסום ההחלטה בדבר אישור התובענה כייצוגית וכן לחייב את המשיבה בהוצאות פרסום זה.

ה. לחייב את המשיבה בתשלום הוצאותינו בגין הגשת הבקשה דנן וכן לחייבה להמציא לידיי ולידיי המבקש 1 את המסמכים הבאים:

a. את כל הנתונים בקשר עם כמות הנהגים שחנו בחניונים האמורים בתקופה של כניסת התיקון לתוקף.

b. את כל הנתונים בקשר עם השעות בפועל אותם חנו הנהגים אל מול דמי החנייה אותם ראתה המשיבה לחייבם.

ו. למנות רו"ח מטעם בית המשפט, אשר יבחן את התנהלות המשיבה ואת החיובים הפסולים אותם ביצעה בהתאם לאמור לעיל ובניגוד לדין, ולהורות לרוה"ח שימונה מטעם בית המשפט הנכבד, למסור לבית המשפט הנכבד דו"ח המפרט את הסכומים אותם גבתה המשיבה מהנהגים באופן פסול, ב-19 החודשים שקדמו ליום הגשת התובענה במסגרתה מוגשת הבקשה דנן.

ז. לחייב את המשיבה להשיב לידיי ולידיי המבקש 1 וליתר חברי הקבוצה את מלוא הכספים אותן נטלה שלא כדין כאשר סכומים אלה נושאים הפרשי הצמדה וריבית מיום נטילתם ועד ליום השבתם וכן להורות על פיצוי מיוחד, בשיעור שיראה בית המשפט הנכבד לנכון.

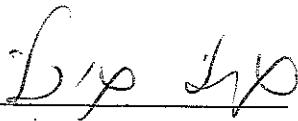
ח. לפסוק לי ולמבקש 1 את גמולנו בגין טרחתם בהגשת הבקשה והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

ט. לאשר לבא כוחי שינהל את התובענה כייצוגית בשמי ובשם חברי הקבוצה לקבל שכ"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע בית המשפט, בצירוף מע"מ, משוואו של הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

י. לחייב את המשיבה בכל הוצאות המשפט, אם תהיינה כאלו, לרבות אגרת בית משפט – ככל שתהייה.

יא. ליתן לי, למבקש 1 ולחברי הקבוצה כל סעד נוסף אותו ימצא בית המשפט הנכבד נכון וצודק בנסיבות העניין.

זה שמי, להלן חתימתי ותוכן תצהירי - אמת.

גילי גיבלי

אישור

הנני מאשר בזה כי ביום 19/10/16 הופיע בפני, עו"ד ^{ת"א} בן-דן, במשרדי שברחוב דניאל פריש 3 בתל-אביב, גבי גילי גיבלי המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתיה כי עליה להצהיר את האמת בלבד וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה.

56396

מידע על פרטי חברה, כולל נתוני שעבודים

נתוני המאגר מעודכנים נכון לתאריך 14/09/2010 בשעה 21:39

פרטים כלליים

מספר תאגיד	סוג	סטטוס משפטי של התאגיד	סוג מוגבלת	תאריך רישום
513614149	חברה פרטית	פעילה	מוגבלת	02/12/2004
שם התאגיד				
נטע חניונים בע"מ NETA PARKING LOTS LTD				
כתובת התאגיד				
דבובינסקי 155 רמת גן, ישראל מיקוד: 52575				
מטרת התאגיד				
לעסוק בכל עיסוק חוקי				
חברה לא ממשלתית				

דירקטורים של התאגיד

מספר זיהוי	שם	תאריך מינוי	תפקיד
038410163	מרקור צחי	14/05/2008	
1. כתובת: בילו 10 תל אביב, ישראל מיקוד: 65222			

סה"כ ההון הרשום

סוג המטבע	
שקל חדש	1,000.00

חלוקת הון המניות

כמות מניות	סוג מניה	ערך	כמות שהוצאה לב"מ
1,000	רגילות	1 שקל חדש	100

בעלי מניות

מספר זיהוי	שם	כתובת
514055896	REIT PARKING LOTS LTD ריט חניונים בע"מ	שד רוטשילד 28 תל אביב, ישראל מיקוד: 66882
1. מחזיק ב: 100 מניות מסוג רגילות בנות 1 שקל חדש		

חובות אגרה שנתית לרשם החברות

שנה	חוב
2009	1,386 ש"ח
2010	1,386 ש"ח
סה"כ חוב אגרות:	2,772 ש"ח

אין שעבודים

אין שינויים בתקנון

אין שמות קודמים

אין שינויי סטטוס

לא הוגשו דוחות שנתיים

תמצית זו הוכנה מתוך המידע האגור במחשב רשם החברות ביום 15/09/2010 בשעה 13:05:04

תמצית הרישום הניתנת באמצעות המחשב והמידע הכלול בה אינה מהווה תחליף כלשהו לעיון בתיק התאגיד
אצל רשם החברות וזה אינו מהווה תחליף למידע שבספרי התאגיד עצמו המצויים במשרדו הרישום והפתוחים
לעיון הציבור

נסע חניונים בע"מ

חניון סמינסקי 6 נתניה טל 098623261

ח.פ. 513614149

מקור חשבונית מס \ הבלה מס. 7179

מספר כרטיס כניסה 19 שער : 1

שעת כניסה 08:35 תאריך כניסה 28.06.10

שעת יציאה 09:36 תאריך יציאה 28.06.10

הדפאי: צירן דוד, סה"כ שעות חניה 2

ש"ח 30.00	לתשלום עבודת חניה
ש"ח 30.00	סה"כ לתשלום
ש"ח 30.00	נתהבל במזומן

חניון סמינסקי נתניה

נטע חניונים בע"מ

חניון בית נח רמת גן ע.מ. 513614149
זבוטינסקי 155 ר"ג טל. 03-7524347
מקור חשבונית מס \ קבלה מס. 2216

מספר כרטיס כניסה 15 שער : 1

שעת כניסה 09:59 תאריך כניסה 16.06.10

שעת יציאה 11:35 תאריך יציאה 16.06.10

קופאי: עזרא בורשנסקי שעות חניה 2

30.00 ש"ח	לתשלום עבור חניה
30.00 ש"ח	סה"כ לתשלום
30.00 ש"ח	נתקבל במזומן

צאתכם לשלום - סעו בזהירות

נטע חניונים בע"מ

חניון בית נח רמת גן ע.מ. 513614149
זבוטינסקי 155 ר"ג טל. 03-7524347
מקור חשבונית מס \ קבלה מס. 2996

מספר כרטיס כניסה 82 שער : 1

שעת כניסה 11:57 תאריך כניסה 23.06.10

שעת יציאה 13:01 תאריך יציאה 23.06.10

קופאי: עזרא בורשנסקי שעות חניה 2

30.00 ש"ח	לתשלום עבור חניה
30.00 ש"ח	סה"כ לתשלום
30.00 ש"ח	נתקבל במזומן

צאתכם לשלום - סעו בזהירות

ישראל (להלן – גורר מורשה) להרחיק את הרכב, לגררו ולהחסינו, או לנעול את גלגליו, או חלק מהם, בנעלי חסימה המונעות את תנועת הרכב ובלבד שינקוט באמצעי הזהירות הסבירים הדרושים כדי להבטיח את בטיחות הרכב.

(ד) האגרות בעד הרחקת רכב והחסנתו או נעילת רכב ושחרורו בידי משטרת ישראל, או התשלום שנקבע בעד הרחקת רכב והחסנתו או נעילת רכב בידי גורר מורשה, יהיו מוטלים על בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב, זולת אם הוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלתי הסכמתו; רכב שאגרות או תשלום מוטלים על בעלו כאמור לא יוחזר או ישוחרר מנעילתו אלא אם הם שולמו.

(ה) רכב שננעל כאמור בסעיף קטן (ג) –

(1) ישוחרר מנעילתו לא יאוחר מתום 48 שעות לאחר שבעל הרכב ביקש את השחרור ושילם את האגרות או התשלומים החלים עליו, ואולם אם לאחר 24 השעות הראשונות מתחיל יום מנוחה, פגרה או שבתון על-פי חיקוק (להלן – יום מנוחה) – ישוחרר לפני יום המנוחה;

(2) קצין משטרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח רשאי, מטעמים של בטחון, בטיחות או סילוק מפגע, להורות על שחרורו מנעילתו גם אם לא נתקיימו התנאים האמורים בסעיף זה.

(ו) המוציא רכב ממקום החסנתו או המשחרר רכב מנעילתו לפני ששולמו האגרות או התשלום כאמור בסעיף קטן (ד), דינו – מאסר שנה.

(ז) קבע בית משפט במשפטו של בעל רכב על עבירה לפי סעיף זה, על סמך ראיות שהובאו לפניו, כי הרכב היה אותה שעה ברשותו של אדם אחר, רשאי בית המשפט הדין במשפטו של האחר להסתמך על הממצאים העובדתיים שנקבעו במשפט הראשון, על פי הראיות שהוגשו באותו משפט, ואין צורך לחזור ולהגישן. לא היה האחר צד במשפט הראשון, יתן לו בית המשפט אפשרות לסתור את העדויות שנגבו במשפט הראשון.

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ג), לא יינעל רכב, אלא אם כן עמד באחד המקומות המנויים להלן, שהעמדת הרכב בו אסורה:

(תיקון מס' 36)
תשנ"ה-1995

(1) מקום חנייה לרכב של נכה משותק רגליים;

(2) תחום תחנת אוטובוסים, כאמור בתקנה 72(12) לתקנות;

(3) שטח הפרדה, כהגדרתו בתקנה 1 לתקנות;

(4) מקום חנייה המיועד לרכב דיפלומטי.

70א. (א) רשות תימרוור מקומית תציב, בתחום תחנת אוטובוס, תמרור הקובע כי ניתן להחנות או להעמיד רכב פרטי בתחום תחנת האוטובוס, משעה 20:00 בערב יום מנוחה ועד שעה 16:00 ביום המנוחה; בסעיף זה, "ימי מנוחה" – כמשמעותם בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.

חניה בתחנת אוטובוס
בימי מנוחה
(תיקון מס' 92)
תש"ע-2009

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יוצב תמרור כאמור באותו סעיף קטן –

(1) בדרך שאינה דרך עירונית;

(2) בנתיב הנסיעה בדרך, למעט בנתיב שבו הותרה החניה לפני תחום תחנת האוטובוס ואחריו;

(3) בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית;

(4) במסוף לתחבורה ציבורית;

(5) בתחום תחנת אוטובוס המשמשת קו שירות לאוטובוס שלפי תנאי רישונו פועל גם ביום מנוחה.

(ג) רשות מקומית תרחיק או תגרור רכב פרטי החונה או עומד בניגוד לתמרור שהוצב לפי סעיף קטן (א) למקום החסנה; על הרחקה או גרירה כאמור יחולו הוראות לפי סעיף 77.

70ב. (א) חנייה בתשלום בדרך עירונית תהיה על פי הסדר חניה הנהוג בתחומי הרשות המקומית בה מצויה אותה דרך או על פי הסדר חניה ארצי אחיד, על פי בחירתו של נהג הרכב.

(ב) בסעיף זה, "הסדר חניה ארצי אחיד" – כרטיס חניה ארצי מטעם המרכז לשלטון

הסדר חניה ארצי
אחיד
(תיקון מס' 32)
תשנ"ד-1993